

RESIST

Fostering Queer Feminist Intersectional Resistances against Transnational Anti-Gender Politics

Διεθνικά ευρήματα του προγράμματος RESIST

UNIVERSITÉ DE FRIBOURG
UNIVERSITÄT FREIBURG

Lucerne University of
Applied Sciences and Arts

**HOCHSCHULE
LUZERN**

**Funded by
the European Union**

Funded by the European Union under Project ID 101060749 .

EU Horizon Europe (EU partners); UK Government Horizon Europe Guarantee Scheme (UK partner);

Swiss State Secretariat for Education, Research and Innovation (Swiss partners)

Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or British and Swiss funding authorities. Neither the European Union nor the granting authorities can be held responsible for them.

Εισαγωγή

Το πρόγραμμα RESIST μελέτησε τις κινητοποιήσεις ενάντια–στο–φύλο [anti-gender] σε 5 μελέτες περίπτωσης: το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Ηνωμένο Βασίλειο, την Πολωνία, την Ελβετία και την Ουγγαρία. Τα δεδομένα συλλέχθηκαν από κοινοβουλευτικά αρχεία, μέσα ενημέρωσης και με την παρακολούθηση κεντρικών αντιπαραθέσεων κυρίως κατά την περίοδο 2017-2022.

Το RESIST ξεκίνησε προσεγγίζοντας την πολιτική ενάντια–στο–φύλο ως μια πολιτική που διαδραματίζει βασικό ρόλο στη σύγχρονη Ευρώπη και πέραν αυτής. Η προσέγγιση βασίζεται στην αναγνώριση ότι η κατηγορία των «πολιτικών ενάντια–στο–φύλο» είναι εξαρτώμενη και πολύπλοκη. Ως εκ τούτου, υπάρχει ο κίνδυνος να υποδηλώσει μια ενότητα κατανόησης και σκοπού μεταξύ φορέων, ιδεολογιών και επιθυμιών που δεν υφίσταται στην πράξη. Κατά συνέπεια, μέσω της έρευνας έχει αναπτυχθεί μια ισχυρή εμπειρική βάση για την εξέταση των πολιτικών ενάντια–στο–φύλο, παράγοντας δεδομένα που καταδεικνύουν πώς το φύλο χρησιμοποιείται στον πολιτικό λόγο και στους λόγους των μέσων ενημέρωσης.

Συνολικά, η έρευνα διαπίστωσε ένα ζωντανό τοπίο πολιτικών ενάντια–στο–φύλο, το οποίο χαρακτηρίζεται από ιδεολογική αναταραχή και πολιτικό καιροσκοπισμό, έντονες εμμονές και μια ρευστή εστίαση σε συχνά εναλλάξιμους στόχους και ζητήματα. Υπάρχουν σαφείς συνέχειες στη στόχευση της ισότητας και της έμφυλης και σεξουαλικής διαφορετικότητας· ωστόσο αυτές διασταυρώνονται και μετασχηματίζονται από ένα αναδυόμενο ρεπερτόριο λόγων και πρακτικών. Τα ευρήματά μας καταδεικνύουν ότι η παρακολούθηση των χρήσεων και των αντιλήψεων των πολιτικών ενάντια–στο–φύλο απαιτεί προσοχή στις διαδικασίες της διεθνικής κυκλοφορίας, της αντισυμβατικής πολιτικής συμμαχίας, των στρατηγικών δημιουργίας αντιπαραθέσεων και του ανταγωνισμού για την προσοχή των μέσων ενημέρωσης που δημιουργούν τις σύγχρονες πολιτικές ενάντια–στο–φύλο.

Αυτή η επισκόπηση των βασικών συμπερασμάτων περιγράφει αρχικά τι προκύπτει ως πολιτικές ενάντια–στο–φύλο και ποια είναι η εστίασή τους στις μελέτες περίπτωσης και τους πολιτικούς/μιντιακούς λόγους. Αναπτύσσοντας αυτές τις γνώσεις, περιγράφει ποιος κινητοποιεί και στη συνέχεια εξετάζει πώς αυτές οι πολιτικές ενάντια–στο–φύλο αποκτούν και διατηρούν δυναμική στην πολιτική σφαίρα και στα μέσα ενημέρωσης.

Τι αναδεικνύεται ως πολιτική ενάντια–στο–φύλο στη μελέτη μας και σε τι εστιάζει;

Η ανάλυση των κινητοποιήσεων ενάντια–στο–φύλο, των αντιφάσεων και των αμφισβητήσεων τους καταδεικνύει πώς η ιδέα του φύλου οικειοποιείται και διαμορφώνεται ως πηγή κινδύνου για τα παιδιά, την οικογένεια, το έθνος και το υφιστάμενο κοινωνικό σύστημα. Στις πολιτικές ενάντια–στο–φύλο, η ιδέα του φύλου συχνά κατασκευάζεται ως εξωτερική ιδεολογική απειλή, η οποία αναπαράγεται από ξένους και εγχώριους παράγοντες. Μέσω των λόγων ενάντια–στο–φύλο, το φύλο έχει γίνει μια ισχυρή κρυπτογράφηση που συμπυκνώνει μια σειρά από ανισονομικές πολιτικές που αντιτίθενται στην άμβλωση και τα αναπαραγωγικά δικαιώματα, στον γάμο μεταξύ ατόμων του ίδιου φύλου, στα τρανς δικαιώματα, στις σπουδές φύλου στα πανεπιστήμια και τη σεξουαλική διαπαιδαγώγηση στα σχολεία. Ταυτόχρονα, η πολιτική ενάντια–στο–φύλο επιδιώκει συνεχώς να προχωρήσει μέσω της επίκλησης σε προβολές του κοινού καλού, όπως η υπεράσπιση της δημοκρατίας και της εθνικής κυριαρχίας, και μέσω ισχυρισμών ότι σε «αποσιωπημένες πλειοψηφίες» τους έχει αρνηθεί η δικαιοσύνη, που αφορά στην υποτιθέμενη παραμέληση των πολιτικά φορτισμένων μορφών δικαιωμάτων όπως τα λεγόμενα «δικαιώματα των ανδρών» και τα «δικαιώματα με βάση το [βιολογικό] φύλο».

Στο σύνολο τους, από τις μελέτες περιπτώσεων προέκυψαν τα ακόλουθα ευρήματα:

- **Η ιδέα του φύλου, του φεμινισμού και των ΛΟΑΤΚΙ+ παρουσιάζεται ως απειλή για την προνομιακή θέση της ετεροκανονικής πυρηνικής οικογένειας, των ρόλων και των ταυτοτήτων που βασίζονται στο φύλο και, με πολλαπλούς τρόπους, της υφιστάμενης τάξης του έθνους.** Όταν οι άνθρωποι αποκλίνουν από την ετεροκανονικότητα, ανοίγονται στο να δεχτούν επίθεση ως ασκούντες μια σειρά από σεξουαλικές ή και έμφυλες «αποκλίσεις». Δηλαδή, η έμφυλη διαφορετικότητα δεν νομιμοποιείται ως διαφορετικός τρόπος σκέψης και ύπαρξης μέσα σε μια έστω και ελάχιστα πλουραλιστική συνθήκη, ούτε καν γίνεται αποδεκτή ως ανταγωνιστικό αλλά νόμιμο σημείο διαφοράς. Αντίθετα, η ίδια η ιδέα του φύλου θεωρείται ότι υποκινεί ένα παιχνίδι μηδενικού αθροίσματος κερδών και απωλειών, όπου μπορεί να υπάρξει μόνο ένας «νικητής». Για τους φορείς ενάντια–στο–φύλο σε όλα τα πλαίσια και τους χώρους, το «φύλο» διαμορφώνεται ως μια ιδεολογία που επιβάλλεται σε πληθυσμούς που δεν το επιθυμούν· η πλαισίωση της έμφυλης διαφορετικότητας και της μη ετεροφυλοφιλίας ως επιβολή είναι κρίσιμη για τη νομιμοποίηση της δύναμης και της εχθρότητας των πολιτικών ενάντια–στο–φύλο. Αντίθετα, η πολιτική ενάντια–στο–φύλο επιδιώκει την υπεράσπιση των δικαιωμάτων, όπως τα δικαιώματα με βάση το [βιολογικό] φύλο, τα δικαιώματα των γονέων, το δικαίωμα να έχεις πατέρα. Αυτά τα δικαιώματα διεκδικούνται ρητορικά χωρίς να έχουν βάση στη νομοθεσία ή στη

νομική θεωρία.

- **Μια έντονη διάσταση της επιβολής του φύλου και της μη ετεροφυλοφιλίας στην «κοινωνία» είναι η υποτιθέμενη ανάγκη υπεράσπισης των παιδιών από τις υπερβολές και τις παραμορφώσεις της «ιδεολογίας του φύλου» και, υπό το πρόσχημα της προστασίας των παιδιών, η υποδαύλιση της καχυποψίας απέναντι στα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα.** Υπάρχει μια εικόνα του παιδιού ως πολιορκημένου από όλες τις πλευρές από προσπάθειες «σεξουαλικοποίησης» ή μετατροπής του μέσω ιδεολογικής κατήχησης, ως μέρος αυτού που συχνά προβάλλεται ως ένα συνεκτικό και ισχυρό ιδεολογικό σχέδιο διαμόρφωσης φύλου. Παρατηρείται η καλλιέργεια πανικών: για το φύλο και το σεξ, ώστε να υπονοείται ένας εγγενής κίνδυνος για τα παιδιά από πτυχές των προγραμμάτων σεξουαλικής αγωγής και από τις αλληλεπιδράσεις των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων με τα παιδιά. Αυτό περιλαμβάνει την υπονοούμενη ή άμεση ταύτιση της παιδοφιλίας και της κακοποίησης παιδιών με την ΛΟΑΤΚΙ+ ύπαρξη και τη δημόσια ορατότητα. Πρόκειται για μια ανανεωμένη εμμονή και είναι σημαντική: (1) στην επιταχυνόμενη παραγωγή ενός ηθικού πανικού ειδικά για τις τρανς ταυτότητες και (2) στις αυξημένες προσπάθειες απονομιμοποίησης του ακτιβισμού της κοινωνίας των πολιτών ως απειλή στα σχολεία και την εκπαίδευση, στους δημόσιους χώρους και τους θεσμούς, και στην κοινωνική και πολιτική οργάνωση. Το πρόσχημα της υπεράσπισης των παιδιών αποτελεί προσπάθεια νομιμοποίησης στην επίθεση στην ορατότητα και τη βιωσιμότητα της ζωής των ΛΟΑΤΚΙ+, καθώς και στον πολιτικό ακτιβισμό και την οργάνωση των πολιτών/κινημάτων που επιδιώκουν να δράσουν για τη σεξουαλική και έμφυλη ισότητα, συμπεριλαμβανομένης της συμπερίληψης τρανς ατόμων.
- **Η πολιτική ενάντια-στο-φύλο συγκροτείται ως υπεράσπιση της δημοκρατίας ενάντια στην «ιδεολογία του φύλου» που απειλεί το έθνος και τις κοινωνίες.** Η πολιτική ενάντια-στο-φύλο επιδιώκει να προχωρήσει μέσω της δημιουργίας διαχωρισμών μεταξύ, από τη μία, των υποτιθέμενα ομοιογενών ετερο-/σις-κανονικών εθνών και, από την άλλη, των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων. Η αντιμετώπιση της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας ως ξεχωριστής και διαφορετικής από το έθνος και τη δημοκρατία χρησιμοποιείται για την απόσυρση, τον μετριασμό ή/και τη συζήτηση των ΛΟΑΤΚΙ+ δικαιωμάτων. Αυτό παρέχει έναν τρόπο περιθωριοποίησης των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων μέσω λόγων που συχνά περιλαμβάνουν συνωμοτικά στοιχεία και ανασυγκροτούν τη «δημοκρατία» ως τον τρόπο μέσω του οποίου αναπαράγεται το έθνος. Παρατηρείται μια εργαλειοποίηση των ΛΟΑΤΚΙ+ οικογενειών ως απειλή για την εθνική κυριαρχία και τη δημοκρατία. Εθνικιστικά μοτίβα λειτουργούν για να πλαισιώσουν συμπεριληπτικά προς τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα προγράμματα σπουδών ως ξένα και εξωτερικά προς το εθνικό έργο. Στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι που ενστερνίζονται τις

πολιτικές ενάντια-στο-φύλο χρησιμοποιούν τις ΛΟΑΤΚΙ+ οικογένειες ως απειλητική φιγούρα η οποία υπονομεύει το δικαίωμα των επιμέρους κρατών μελών να θέτουν κανόνες για τα ίδια. Αυτό είναι ένα ιδιαίτερα αμφιλεγόμενο ζήτημα που απειλεί τη συνοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε μια Ευρώπη μετά το Brexit.

- **Η «ιδεολογία των φύλων» θεωρείται τακτικά ως μια ξένη εισαγωγή που λαθραία εισήχθη στο έθνος. Θεωρείται ότι αναπαράγεται παράνομα μέσω του εγχώριου ακτιβισμού που υπονομεύει τις κατά τα άλλα συνεκτικές εθνικές αξίες. Έτσι, η αποκατάσταση της «κυριαρχίας» προωθείται μέσω της διεκδίκησης των απαραίτητων διορθωτικών μέτρων στα σχέδια ισότητας και απελευθέρωσης, τα οποία θεωρείται ότι έχουν παρατραβήξει. Αυτή η υπεράσπιση της κυριαρχίας είναι ζωτικής σημασίας για τη διασφάλιση της νομιμότητας της εχθρότητας απέναντι στον ακτιβισμό που σχετίζεται με το φύλο και τη σεξουαλικότητα. Ο εθελοντικός και συνεταιριστικός χαρακτήρας της κοινωνίας των πολιτών απονομιμοποιείται με το να πλαισιώνεται ως ελίτ και μη αντιπροσωπευτική, προωθώντας κίνητρα που δεν έχουν λαϊκή υποστήριξη και που αρνούνται να αποδεχτούν το «ήδη επιτευχθέν» καθεστώς της ισότητας ή την υφιστάμενη ανοχή του έθνους. Ο ΛΟΑΤΚΙ+ ακτιβισμός θεωρείται υπερβολικός ως προς τις ιδεολογικές του απαιτήσεις, και υπερβαίνει αυτό που μπορεί εύλογα να αναμένεται από την κοινωνία και το έθνος. Έτσι, πλαισιώνεται ως απειλή για τη δημοκρατία.**
- **Οι κινητοποιήσεις ενάντια-στο-φύλο παράγουν μια εχθρική υπερ-ορατότητα των τρανς ατόμων. Ο χαρακτήρας αυτής της υπερ-ορατότητας ποικίλλει σε καθένα από τα πλαίσια που μελετήθηκαν· ωστόσο, σε όλα, τα τρανς άτομα έχουν γίνει το επίκεντρο της εχθρικής υπερ-ορατότητας και έχουν καταστεί αντικείμενο μιας αμείλικτης «συζήτησης» σχετικά με τη νομιμότητα της ζωής και των δικαιωμάτων τους, ενώ σπάνια, σύμφωνα με τα δεδομένα μας, καλούνται να μιλήσουν για την ίδια τους την ύπαρξη. Μερικές φορές αυτή η υπερ-επικέντρωση είναι συνέπεια των δύστροπων συζητήσεων σχετικά με τις νομοθετικές αλλαγές σε διάφορες χώρες. Άλλοτε, όπως διαφαίνεται στα δεδομένα μας, η υπερ-επικέντρωση στα τρανς άτομα αποτελεί σε σημαντικό βαθμό, προϊόν συντονισμένων πολιτικών προσπαθειών των πολιτικών και των μέσων ενημέρωσης να τοποθετήσουν τις τρανς ταυτότητες ως επείγον πρόβλημα που απαιτεί δημόσιο έλεγχο και πολιτική παρέμβαση. Αυτό έχει δύο διαστάσεις. Η πρώτη είναι μια σαφώς διατυπωμένη εχθρότητα προς τις ταυτότητες των τρανς ατόμων και την υποτιθέμενη διατάραξη που επιφέρουν του έμφυλου και σεξουαλικού κατεστημένου. Η δεύτερη είναι ότι ο ηθικός πανικός σχετικά με τα τρανς δικαιώματα και τις τρανς ταυτότητες είναι ένα γενεσιουργό πρίσμα μέσα από το οποίο καλλιεργούνται και διαθλώνται**

ευρύτερες μορφές απέχθειας, μεταξύ άλλων, για τις κουήρ ταυτότητες, τον διαθεματικό φεμινισμό, την αυτοδιάθεση του σώματος και την ελευθερία της μετακίνησης. Αυτό, με τη σειρά του, επιτρέπει σε πολλαπλά ζητήματα να συνδέονται μεταξύ τους και να κινητοποιούνται εναλλάξ στην πολιτική ρητορική και στο λόγο των μέσων ενημέρωσης.

- **Υπάρχει αυξημένη ένταση και ταχύτητα στην περιθωριοποίηση και κακομεταχείριση των τρανς ατόμων**, η οποία αποτελεί μια καθιερωμένη μορφή κοινωνικής βίας σε κάθε ένα από τα πλαίσια που μελετήθηκαν. Αυτός ο εντυπωσιασμός στα μέσα ενημέρωσης και την πολιτική έχει διαμορφωθεί μόλις τα τελευταία χρόνια. Είναι σημαντικό να τονιστεί ότι αυτή η κινητοποίηση είναι σχετικά καινούργια, καθώς εφιστά την προσοχή στο βαθμό στον οποίο αυτή έχει παραχθεί από συντονισμένη και οργανωμένη τακτική δράση. Αυτό κατασκευάζει τα τρανς άτομα ως προβληματικά και τους τρανς πληθυσμούς ως δράστες έμφυλης βίας, παρά τα εκτεταμένα στοιχεία που δείχνουν ότι το αντίστροφο είναι πολύ πιο ακριβές: ότι δηλαδή τα τρανς άτομα αποτελούν πρωταρχικό στόχο έμφυλης βίας.
- **Δίνεται μεγάλη σημασία στο «πρόβλημα» των τρανς ταυτοτήτων και ζώων, γεγονός που σχετίζεται άμεσα με την εντεινόμενη απονομιμοποίηση του «ακτιβισμού» των ΛΟΑΤΚΙ+.** Οι αποφάσεις των τρανς ατόμων σχετικά με το σώμα τους διαμορφώνονται ως μη πιστευτές ή μη αξιόπιστες, θεωρούμενες ως προϊόν τάσεων ή κατήχησης. Ένας βασικός τρόπος υπονόμησης της νομιμότητας της ταυτότητας των τρανς ατόμων περιλαμβάνει τον ισχυρισμό ότι είναι προϊόν ιδεολογικής επιρροής ή χειραγώγησης μέσω μορφών ακτιβισμού. Αυτό όχι μόνο διαγράφει την εμπρόθετη δράση των τρανς ατόμων· επιπλέον, εδραιώνει την διεθνώς έντονη επίθεση στον ακτιβισμό ως πηγή ιδεολογικής διαφθοράς. Για παράδειγμα, η εκπαίδευση σχετικά με την ταυτότητα φύλου κατηγορείται ότι προωθεί την «τρανς ιδεολογία» ως διάσταση της «ιδεολογίας του φύλου», η οποία έχει ως στόχο τη «σεξουαλικοποίηση» των παιδιών και των νέων. Αυτή η αμοιβαία ενίσχυση, με τη σειρά της, είναι σημαντική για την κατανόηση του τρόπου με τον οποίο ο ακτιβισμός πλαισιώνεται ως απειλή για τη δημοκρατία. Ο ακτιβισμός, στις πολιτικές ενάντια–στο–φύλο, είναι μια χαλαρά αποδιδόμενη κατηγορία και νοείται να περιλαμβάνει τομείς όπως η παροχή υπηρεσιών υγείας, η παροχή εκπαιδευτικών πόρων, η υποστήριξη της κοινότητας, η προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, οι πολιτικές πρωτοβουλίες και οι υπηρεσίες υποστήριξης.
- **Οι πολιτικές ενάντια–στο–φύλο συχνά αρνούνται τα δικαιώματα και την αυτονομία των γυναικών.** Διασφαλίζοντας ότι η ετεροκανονικότητα αναπαράγεται με συγκεκριμένους τρόπους, επιδιώκουν να διασφαλίσουν την κοινωνική και έμφυλη αναπαραγωγή του έθνους. Οικειοποιούνται τη σωματική

αυτονομία των γυναικών ως χώρο πολιτικής και ιδεολογικής αμφισβήτησης και πατριαρχικού ελέγχου. Οι αμβλώσεις διαμορφώθηκαν ως τόπος αμφισβήτησης των δικαιωμάτων των γυναικών εν ονόματι των χριστιανικών και εθνικών αξιών στο πολωνικό, το ουγγρικό και το ευρωπαϊκό κοινοβούλιο. Σε εκείνες τις συζητήσεις, τα σώματα των σις γυναικών πλαισιώνονται είτε ως έχοντα υπερβολική εξουσία όσον αφορά την επιλογή να τερματίσουν μια εγκυμοσύνη είτε ως έχοντα ανάγκη πατερναλιστικής προστασίας.

- **Υπάρχει μια ευρέως διαδεδομένη πλαισίωση και δικαιολόγηση καταπιεστικών ιδεών και δράσεων μέσω της επίκλησης φιλελεύθερων ιδεών και πρακτικών. Οι πρώτες κινητοποιούνται μέσω επανειλημμένων δηλώσεων και εκστρατειών, έτσι ώστε να νομιμοποιούνται ως υπαρκτές κατηγορίες δικαιωμάτων.** Τόσο στο Ηνωμένο Βασίλειο όσο και στην Ουγγαρία, για παράδειγμα, οι φορείς του κοινοβουλίου και των μέσων ενημέρωσης δικαιολογούν τα μέτρα κατά των τρανς ατόμων με αναφορά στην καθιερωμένη ανοχή που δείχνει το έθνος, που όμως βάλλεται από την έλλειψη ελευθερίας του λόγου. Οι παραβιάσεις των υποτιθέμενων δικαιωμάτων περιλαμβάνουν επίσης: τα «γονεϊκά δικαιώματα» γύρω από τον επιθυμητό έλεγχο των γονέων της σεξουαλικής αγωγής που λαμβάνουν τα παιδιά στα σχολεία· τα «δικαιώματα με βάση το [βιολογικό] φύλο» των σις γυναικών που χρησιμοποιούνται για να δικαιολογήσουν τις κινητοποιήσεις κατά των τρανς ατόμων· και το αποδιδόμενο «δικαίωμα» των παιδιών στο να έχουν ετεροφυλόφιλους γονείς. Διαπιστώνεται επίσης μια ευρέως διαδεδομένη πρακτική αγκύρωσης του λόγου ενάντια–στο–φύλο μέσω της επίκλησης της ελευθερίας του λόγου, καθώς οι υπέρμαχοι αναπαριστούν συστηματικά τους εαυτούς τους και τις απόψεις τους ως αποσιωπημένες από αντιπάλους που δεν μπορούν να αντικρούσουν νομίμως τις απόψεις τους.

Ποιοι είναι εκείνοι που προωθούν και διαιωνίζουν τις πολιτικές ενάντια–στο–φύλο;

Η παρούσα έρευνα χαρτογράφησε τους βασικούς δράστες, αποφεύγοντας όμως την αναγωγική προσέγγιση τους, εξετάζοντας την αναπαραγωγή του λόγου και των πρακτικών της πολιτικής ενάντια–στο–φύλο. Η προσέγγιση του RESIST τόνισε ότι είναι κρίσιμος ο τρόπος με τον οποίο τα μέσα ενημέρωσης δημιουργούν και διαμορφώνουν τις πολιτικές ενάντια–στο–φύλο. Και στις πέντε μελέτες περίπτωσης, η εστίαση στους πολιτικούς, τα μέσα ενημέρωσης και η χαρτογράφηση των δραστών αποκαλύπτει ευρύτερα μοτίβα ως προς το ποιος διαδίδει την πολιτική ενάντια–στο–φύλο:

- **Η εχθρότητα απέναντι στο φύλο, τον φεμινισμό και τα ΛΟΑΤΚΙ+ δικαιώματα και τις ταυτότητες συνδέεται κυρίως με τους άνδρες της**

συντηρητικής δεξιάς και ακροδεξιάς στην Ευρώπη. Σε όλα τα εθνικά κοινοβούλια που μελετήθηκαν, οι σις άντρες είναι συντριπτικά υπεύθυνοι για τη διατύπωση του λόγου ενάντια–στο–φύλο. Κατά κύριο λόγο, αλλά όχι αποκλειστικά, οι άνδρες αυτοί είναι μέλη ακροδεξιών κομμάτων και δεξιόστροφων συντηρητικών κομμάτων που συγκλίνουν όλο και περισσότερο «προς τα δεξιά» με τους ομολόγους τους. Εξαίρεση σε αυτή την κυριαρχία των σις ανδρών στον λόγο ενάντια–στο–φύλο αποτελεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όπου ένα αναζωογονημένο ρεπερτόριο επιχειρημάτων κινητοποιείται εξίσου από άνδρες και γυναίκες ευρωβουλευτές και από τις δύο ακροδεξιές κομματικές ομάδες, την Ταυτότητα και Δημοκρατία (ID) και τους Ευρωπαίους Συντηρητικούς και Μεταρρυθμιστές (ECR).

- **Πέρα από τα κοινοβούλια, στον ευρύτερο διάλογο στα μέσα ενημέρωσης και τον ακτιβισμό ενάντια–στο–φύλο, το πολιτικό «κέντρο» είναι επίσης ενεργό στη δημιουργία πολιτικών ενάντια–στο–φύλο, κάτι που δεν ανταποκρίνεται σε έναν ευθεία διαχωρισμό αριστεράς/δεξιάς.** Για παράδειγμα, στην Ουγγαρία η κάλυψη τρανς θεμάτων διέσχισε τον διαχωρισμό αριστεράς/δεξιάς, σε αντίθεση με μια κατά τα άλλα έντονη αντιπαράθεση μεταξύ αριστεράς και δεξιάς γύρω από τις πολιτικές ενάντια–στο–φύλο. Στην Ελβετία, τα κεντροδεξιά κυρίαρχα ειδησεογραφικά μέσα καταδικάζουν τις βίαιες μεθόδους των ακροδεξιών ακτιβιστών ενάντια–στο–φύλο, ενώ, ωστόσο, δίνοντας κύρος τις ανησυχίες τους. Στο Ηνωμένο Βασίλειο, όπου ο περισσότερος κοινοβουλευτικός λόγος κατά των δικαιωμάτων των τρανς ατόμων προέρχεται από το δεξιό Συντηρητικό Κόμμα, η ευρύτερη αντίθεση στα τρανς δικαιώματα διατηρείται ενεργά από δίκτυα ακτιβιστών που συχνά τοποθετούνται στην αριστερά σε άλλα ζητήματα, συμπεριλαμβανομένων άλλων μορφών έμφυλων ανισοτήτων.
- **Η «ιδεολογία του φύλου» χρησιμοποιείται σταθερά ως βασικός και συχνά φυσικοποιημένος όρος στο διάλογο των δεξιών μέσων ενημέρωσης.** Αντίθετα, ο αμφισβητούμενος και αμφιλεγόμενος χαρακτήρας της ιδέας αναγνωρίζεται ευρέως στη φιλελεύθερη και αριστερή δημοσιογραφία. Η σημερινή μιντιακή πανταχού παρουσία της «ιδεολογίας του φύλου» (σαν όρος) έρχεται σε αντίθεση με την προηγούμενη κυρίαρχη χρήση του όρου από δράστες ενάντια–στο–φύλο ως πολιτικά παρακινούμενου λόγου. Ο όρος είναι παρών σε στήλες απόψεων και σε συντακτικό υλικό, και αποτελεί σημείο αναφοράς σε ειδησεογραφικές ιστορίες, κάτι που καταδεικνύει το βαθμό στον οποίο έχει εν μέρει εξομαλυνθεί μέσω της κυκλοφορίας.
- **Η δραστηριότητα των μέσων μαζικής ενημέρωσης δημιουργεί μια σταθερή πλατφόρμα για τους δράστες ενάντια–στο–φύλο, όπου τα επιχειρήματά τους εκπροσωπούνται και κυκλοφορούν στη δημόσια κουλτούρα. Αυτό καθιστά τους στόχους εκείνων των πολιτικών ως**

αντικείμενο συνεχούς συζήτησης και αντιπαράθεσης, συμβάλλοντας στην υπερορατότητα των προσώπων που στοχοποιούνται. Η συστημική απαίτηση για εντυπωσιασμό, για περιεχόμενο που τραβάει την προσοχή και προκαλεί αίσθηση σε άκρως ανταγωνιστικά και ταχέως κινούμενα μιντιακά περιβάλλοντα παρέχει σημαντικό πλεονέκτημα στις πολιτικές ενάντια–στο–φύλο, κάτι που συμβαίνει επειδή επωφελούνται και εντείνουν τον πολιτικό ανταγωνισμό μεταξύ των ανθρώπων για τους οποίους υποτίθεται ότι μιλούν, και των «διχαστικών» ιδεολογιών και των «μη αντιπροσωπευτικών» ομάδων τις οποίες στοχοποιούν. Επομένως, υπάρχει μια ισχυρή σύνδεση μεταξύ των «ειδήσεων» για τους μιντιακούς δράστες σε ανταγωνιστικά ειδησεογραφικά περιβάλλοντα και των πολιτικών δραστών που επιδιώκουν να υποδαυλίσουν αντιπαραθέσεις που θα τους επιτρέπουν να καταβάλουν δημόσιο χώρο και προσοχή αλλά και να απευθύνονται σε συγκεκριμένες εκλογικές ομάδες. Το αμφισβητούμενο καθεστώς των ζητημάτων που σχετίζονται με το φύλο στις εν λόγω κοινωνίες σημαίνει ότι οι αντιπαραθέσεις που σχετίζονται με το φύλο έχουν εμπορευματική αξία. Αυτό μπορεί να φανεί, σε αρκετά από τα μιντιακά πλαίσια, στη σημασία των ξένων αντιπαραθέσεων και των αμφιλεγόμενων προσώπων για την ειδησεογραφική κάλυψη, η οποία με τη σειρά της διευκολύνει τον σχολιασμό και τις απόψεις ενάντια–στο–φύλο.

- **Το ενδιαφέρον βασικών μέσων ενημέρωσης και πολιτικών παραγόντων για περιεχόμενο ενάντια–στο–φύλο έχει ωφελήσει μια σειρά από ιδιαίτερα κινητοποιημένες εκστρατείες και ομάδες ακτιβιστών. Υπάρχουν σαφείς δυναμικές αλληλεπίδρασης μεταξύ των προγραμμάτων των πολιτικών κομμάτων, της κάλυψης από τα μέσα ενημέρωσης των συζητήσεων, και των ακτιβιστών ενάντια–στο–φύλο.** Δίκτυα καθιερωμένων και νέων ομάδων εκστρατείας, επιστημονικών επιτελείων, πολιτικών ακτιβιστών και επιχειρηματιών οι οποίοι ενεργοποιούνται μέσω κοινωνικής δικτύωσης, μπορούν να εντοπιστούν ως πηγές που χρησιμοποιούνται στις ειδήσεις. Αυτή η ευθυγράμμιση παρουσιάζεται ως «καλός ακτιβισμός» εν μέρει λόγω των στενών επίσημων και ανεπίσημων σχέσεων της με τα κυβερνητικά κόμματα και τα υποστηρικτικά μέσα ενημέρωσης. Ο «καλός ακτιβισμός» είναι προνόμιο των «ανήσυχων» πολιτών, των γονέων και των εκπροσώπων που συχνά παρουσιάζονται ως απρόθυμα πολιτικοί, παρά το γεγονός ότι συχνά πρόκειται για καλά οργανωμένες ομάδες που διεξάγουν εκστρατείες ανεξάρτητα από τα ζητήματα στα οποία λένε ότι ανταποκρίνονται.

**Πώς η πολιτική ενάντια–στο–φύλο διατηρεί τη δυναμική της;
Πώς διατηρούνται τα οράματα του προβλήματος, οι κίνδυνοι
και οι απειλές;**

- Το τι είναι ή τι σημαίνει «**ιδεολογία του φύλου**» είναι προσαρμόσιμο και αλλάζει ανάλογα με το πλαίσιο και την πάροδο του χρόνου. Αυτές οι μεταλλάξεις είναι το κλειδί για την προώθηση της πολιτικής ενάντια–στο–φύλο και την εναλλαγή θεμάτων που μπορούν να απορριφθούν ή να υποβαθμιστούν μέσω της σύνδεσής τους με τον όρο. Σε ορισμένα πλαίσια η «ιδεολογία του φύλου» χρησιμοποιείται με σχετική συνέπεια, για παράδειγμα, στα δεδομένα του Ηνωμένου Βασιλείου συνδέεται σχεδόν πάντα με τον αντι-τρανς λόγο. Σε άλλα, η χρήση της «ιδεολογίας του φύλου» συγχέει και αλλάζει γρήγορα την εστίαση μεταξύ διαφορετικών ζητημάτων. Για παράδειγμα, στην Πολωνία και την Ουγγαρία, αυτή η συγχώνευση μπορεί να περιλαμβάνει μεταβαλλόμενες επιθέσεις στα αναπαραγωγικά δικαιώματα· τον σεξουαλικό προσανατολισμό και τις ταυτότητες φύλου· την ΛΟΑΤΚΙ+ ορατότητα και υπεράσπιση· και την εκπαίδευση σε θέματα φύλου και σεξουαλικότητας.
- Η «**επιβολή**» της «ιδεολογίας του φύλου» παρουσιάζεται ως **προερχόμενη από το εξωτερικό του έθνους και εισαγόμενη μέσω διαφόρων μη αντιπροσωπευτικών φορέων**. Αυτές οι υποθετικές σχέσεις επιβολής συνδυάζουν γεωπολιτικές λογικές με συχνά συνωμοτικές κατασκευές. Στον ουγγρικό κοινοβουλευτικό και μιντιακό λόγο συναντώνται συγκεκριμένες διατυπώσεις και γενικότερες επικλήσεις. Σε ένα σχήμα λόγου που είναι επίσης δημοφιλές στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης περιγράφεται ως «**δούρειος ίππος**» για την «ιδεολογία του φύλου», μια συγκεκριμένη κατηγορία που αποτελεί μέρος μιας ευρύτερης κατηγορίας, ότι η «**Δύση**» απειλεί το καθεστώς της Ουγγαρίας ως «**προπύργιο του συντηρητισμού**». Σε ένα ουγγρικό δημοσίευμα, για παράδειγμα, η «ιδεολογία του φύλου» έχει συγκριθεί με τη μετανάστευση στην Ουγγαρία ως έκφραση της «**παγκοσμιοποιημένης ηγεμονίας**», κάνοντας έτσι επίσης μια σύγκριση με το φαντασιακό της «**θεωρίας της μεγάλης αντικατάστασης**». Συναφής ρητορική είναι συνηθισμένη στα πολωνικά μέσα ενημέρωσης και στον κοινοβουλευτικό λόγο, όπου οι Βρυξέλλες/η Ευρωπαϊκή Ένωση λειτουργούν ως ειδική αναφορά και ως ένα γενικότερο φαντασιακό, εναλλάξιμο με τη «**Δύση**». Παρά την επικράτηση του λόγου για την ταυτότητα φύλου στα βρετανικά μέσα ενημέρωσης, σε εκείνο το πλαίσιο η επιβολή της «ιδεολογίας του φύλου» από αλλού απουσιάζει από τα δεδομένα του RESIST, εκτός από τους παραλληλισμούς και τις συνδέσεις που γίνονται με την λεγόμενη «**αφύπνιση**» (“wokeness”) στις Ηνωμένες Πολιτείες.
- Η **πολιτική ενάντια–στο–φύλο παρουσιάζει τα ΛΟΑΤΚΙ+ κινήματα ως δογματικά —και ενίοτε αυταρχικά— και εμπλεκόμενα στην επιβολή της ιδεολογίας του φύλου σε απρόθυμους πληθυσμούς**. Αυτό παράγει μια εικόνα ισχυρών και δογματικών κινήματων, για παράδειγμα, της «**κουήρ**

ιδεολογίας» στην Ουγγαρία και της «ΛΟΑΤ ιδεολογίας» στην Πολωνία. Σε όλα τα πλαίσια και ανεξάρτητα από την κοσμική ή θρησκευτική βάση του ακτιβισμού ενάντια-στο-φύλο, θέτει τις δραστηριότητες, την ένταξη και το έργο εκείνων που αντιτίθεται ως μη επιστημονικές και ως «ακτιβιστικές». Στα δεδομένα διαφαίνονται συχνά αόριστες χειρονομίες προς ένα «τρανς λόμπι» ή ανάλογες διατυπώσεις, αλλά και συγκεκριμένες οργανώσεις στοχοποιούνται εντατικά.

- **Οι υπέρμαχοι των πολιτικών ενάντια-στο-φύλο ισχυρίζονται ότι η αποσιώπηση των ίδιων είναι το κλειδί για την προώθηση της παραγωγής εκείνων που αντιτίθενται ως μη αντιπροσωπευτικών, ιδεολογικών και υπερβολικών «ακτιβισμών».** Αυτό βασίζεται στον ισχυρισμό ότι όσοι τους αντιτίθενται είναι ανίκανοι να κερδίσουν το επιχείρημα δημοκρατικά και επομένως προσπαθούν να φιμώσουν τους υπέρμαχους των πολιτικών ενάντια-στο-φύλο. Το να σιωπήσουν ή να μην μπορούν να πουν αυτό που ισχυρίζονται ως αλήθεια, κατανοείται στη συνέχεια ως κινητήριο μοχλός για την παρόρμηση να «μιλήσουν» για τη δημοκρατία/το έθνος/τα παιδιά. Με τη σειρά του, σε αυτό βασίζεται η κατασκευή ότι οι ακτιβιστές ενάντια-στο-φύλο είναι «απρόθυμα πολιτικοί».